

філософії права для «удосконалення» самої себе на основі сформованих раніше методологічних засад «шукати» нове в сучасних суспільних відносинах, «брати» інтерв'ю у життєдіяльних процесів.

Найважливішим є те, що філософія, релігія, наука, природознавство, філософія права виникли із потреб життя і одночасно задовольняють ці потреби. У необхідному феномені, як право, виникає багато проблем. Внівши зазначені теорії у методологію дослідження права, можна отримати достатньо міцні напрями вирішення багатьох проблем філософії права.

Список використаних джерел

1. Сливка С.С. Проблеми філософії права : навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. і допов. – Х. : Право, 2015. – 192 с.

Галич Марина Юрївна,

викладач кафедри юридичної психології
Національної академії внутрішніх справ

ПСИХОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА СУБ'ЄКТА ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Психологічна підготовка суб'єкта правоохоронної діяльності займає одне з центральних місць в концепції професійної підготовки фахівця. Вимоги які висуваються перед суб'єктом правоохоронної діяльності сформовані ґрунтовними здобутками правової системи, суспільно-історичними змінами в державі та міжнародним досвідом. Отже для забезпечення ефективного виконання професійних обов'язків, суб'єктом правоохоронної діяльності, необхідно проводити комплексну психологічну підготовку відповідно до вимог сучасного державного устрою та суспільства, з дотриманням основних засад психогігієни. Комплексна психологічна підготовка працівника виступає основою для подальшого гармонійного розвитку особистісного та професійного саморозвитку.

Дослідженням різноманітних психологічних аспектів службової діяльності працівників правоохоронної системи займалися зарубіжні та вітчизняні вчені (В.С. Медведєв, О.І. Кудерміна, Б.Г. Бовін, М.О. Калашніков, А.Н. Лебедєв, В.А. Мицкевіч, А.П. Москаленко, Е.П. Ніконов, А.М.Кучук, М.І. Мельник, В.І. Осадчий, О.С. Передерій).

Аналіз основних структурних елементів та особливостей психологічної підготовки суб'єкта правоохоронної діяльності засвідчує складність і багатогранність даної діяльності, метою якої є формування нових знань, умінь та навичок та оволодіння розвиненими професійно значущими якостями особистості.

Концепція професійно-психологічної підготовки визначається наступними етапами: професійно-психологічна підготовка (спрямована на набуття відповідних компетентностей у процесі навчання); професійно-психологічна підготовленість (система набутих фахових знань, вмінь, навичок); професійно-психологічна готовність і систематичне

вдосконалення професійної майстерності (здатність суб'єкта правоохоронної діяльності ефективно виконувати професійні обов'язки).

Психологічна підготовка в системі психологічного забезпечення суб'єкта правоохоронної діяльності здійснюється в три етапи, а саме: 1) попереднє, завчасне формування готовності до професійної діяльності; 2) безпосереднє формування готовності до виконання обов'язків в напружених умовах; 3) систематична підтримка психологічного стану готовності в процесі служби.

Аналізуючи основні принципи проведення комплексної психологічної підготовки необхідно зазначити, що проводити навчання повинен фахівець психолог психологічної служби підрозділу та опиратись на два вектори її реалізації – загальну та спеціальну підготовку. Загальна психологічна підготовки передбачає ознайомлення з матеріалами загальної психології та удосконалення наявних знань про психіку, психічні процеси, психоемоційні стани та їх прояви в різних умовах. Головним завданням загальної психологічної підготовки є формування системи знань про емоційно-вольову сферу, стресостійкість, методи саморегуляції. Спеціальна психологічна підготовка спрямована на формування навичок оволодіння своїми психологічними процесами та станами, застосовувати методи саморегуляції при відповідних умовах. Головним завданням спеціальної психологічної підготовки є відпрацювання та підтримка набутих умінь на високому рівні.

Правоохоронець повинен фізично, психофізіологічно й психологічно завжди бути готовим і спроможним у будь-якій обстановці та в будь-який момент виконувати всі покладені на нього функції із забезпечення законності, правопорядку на адміністративних ділянках; здатним встановлювати й підтримувати контакти; здійснювати правоохоронні заходи; до дій у складних, конфліктних, екстремальних ситуаціях; до ефективної соціальної взаємодії з різними верствами населення; до ефективного компетентного здійснення правоохоронної діяльності та ін. [1, с. 10]. Психологічна готовність допомагає особистості найбільш раціонально використовувати свої можливості, особистісні якості, уміння і навички при виконанні професійних функцій, вносити необхідні зміни у свою діяльність, із метою підвищення її ефективності.

Отже, психологічна підготовка суб'єкта правоохоронної діяльності за своєю суттю динамічний та змінний процес, центральне положення якого формує напрям виконуваної діяльності. Проведення психологічної підготовки та відстеження динаміки засвоєння нових професійно значущих знань, формують гармонійно розвинуту особистість фахівця. Концепція психологічної підготовки та процес її реалізації з урахуванням індивідуальних особливостей особистості з метою збереження психологічного здоров'я залишається відкритим.

Список використаних джерел

1. Цільмак О.М., Яковенко С.І. Професійно-психологічна підготовка працівників підрозділів громадської безпеки: підручник. / О.М. Цільмак, С.І. Яковенко. – Одеса: ОДУВС, 2012. – 140 с. – з іл.